

кой-то му былъ съотечественникъ, да побѣгне отъ монастыря, и да стане управитель у единъ съсѣднѣй бояринъ кой-то бѣше на мѣниѣ Протестантинъ. Но слѣдъ малко, той ведно съ боярина ся обвини въ еретичество, и уловени отъ служители-тѣ на Инквизиціѣ-тѣ заведохъ ся въ Римъ; гдѣ-то за девять мѣсеци ся тури въ еднѣ мрачнѣ тѣмницѣ, и понеже въ испита си не ся отрече отъ вѣрѣ-тѣ си, той съ нѣколко други былъ осжденъ на изгоряваніе живъ. Прѣзь Августъ 1559 той ся осжди, но какво ся случи! На вечерь-тѣ прѣди изгоряваніе-то му (Августъ 18 ый 1559 год.) умрѣ страшный-тѣ Папа *Навель IV*, кой-то прислѣдуваше даже и кардинали-тѣ като еретици. Сега спорѣдъ единъ вѣтхый обычай въ Римъ всички-тѣ затворници ся освободихъ. Но ако и да ся освободихъ онези кой-то бѣхъ затворени за дългове и други прѣстѣпленія, запрѣхъ пакъ еретици-тѣ слѣдъ като имъ бѣше позволено да излѣзхъ отъ вѣнъ стѣны-тѣ на затвора си; но прѣзь ношь-тѣ избухнѣ едно въстаніе въ кое-то раздраженный народъ запали даже зданіе-то на Инквизиціѣ-тѣ. При това изъ затворницѣ-тѣ можяхъ да побѣгнхъ отъ Римъ не далеко въ еднѣ къщѣ; но тѣ не бѣхъ още за много врѣме тамъ, кога-то пристигваше едно отдѣленіе отъ войскары. При встѣпваніе-то въ къщѣ-тѣ стотникъ-тѣ поглѣднѣ добрѣ въ лице-то на Крайга, дръпнѣ го на странѣ и го попыта, дали помни че е спомогнѣлъ еднѣжь на единъ нара-